

Протокол

№

гр. София, 05.04.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **3001** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК, на именното повикване в 09.51 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - Б. Х. - редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ МИГРАЦИЯ-МВР - редовно призован, представлява се от юрк. П., с пълномощно от днес.

СГП - редовно призована, не се представлява от прокурор.

Явява се преводач от езика урду А. В. Б.

На основание чл. 14, ал. 2 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА като преводач от езика урду А. В. Б. .

СЪДЪТ сне самоличността на преводача:

А. В. Б. на 40 г., без дела и родство със страните.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 2 от НК за даване на неверен и неточен превод.

Преводачът обеща да даде верен и точен превод.

Страните/поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 46а, ал. 1 във вр. чл. 44, ал. 8, изр.3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба, с вх.№11644/28.03.2022г., на осн. чл. 46а, вр. с чл. 44, ал.8 ЗЧРБ, от Б. Х., роден на 07.10.202г., гражданин на Б., принудително настанен в СДВНЧ – С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Заповед № 5364з-383/01.03.2022г. на Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, с която е продължено принудителното настаняване за срок от 6 месеца, считано от 02.03.2022г., но не по-късно от 02.09.2022г.

ДОКЛАДВА жалбата.

Адв. И.: Поддържам жалбата така, както е подадена. Да се приемат приложените към нея и административната преписка писмени доказателства. Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

Юрк. П.: Оспорвам жалбата. Да се приемат доказателствата с административната преписка. Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и прилага по делото представените с административната преписка писмени доказателства.

Страните /по отделно/: Считаме делото за изяснено от фактическа и правна страна. Да се даде ход по същество.

СЪДЪТ, счете делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.

Адв. И.: Моля да уважите жалбата по съображения изложени в нея. Считам обжалваният индивидуален административен акт за незаконосъобразен, тъй като е необоснован, постановен е при съществено нарушение на административно-производствените правила, противоречи на материалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целите на закона. Същият е връчен без преводач на чужденеца, поради което той не е разбрал своевременно какво представлява и по какъв ред и срок може да реализира правото си да го обжалва. В тази връзка, моля да имате предвид, че се касае за чужд гражданин, непознат с българската правна система, който не владее български език и който предвид фактическото си лишаване от право на свободно придвижване не е могъл да осъществи своевременно контакт с адвокат. В случай, че административният орган визира единствено липсата на заявено желание за доброволно връщане от страна на чужденеца то обръщам внимание, че се касае за изпълнение на наложена мярка чиито принудителен характер изключва обусловеността на изпълнението на същата от съгласието, респективно несъгласието на лицето, спрямо което е приложена. Нежеланието за доброволно връщане в никакъв случай не може да се приема като отказ за съдействие, възпрепятстване или осуетяване изпълнението на ПАМ, защото задължение единствено и само на административният орган е да подготви и осигури нейното изпълнение, без да вземе предвид личното мнение на чужденецът спрямо когото се налага закона не предвижда, че е необходимо последния да е съгласен с

извеждането си и да заявява желание за това, нито същото е посочено като необходима предпоставка на базата на която да се приеме, че сътрудничи на органите. Адресата на ПАМ е длъжен единствено да не препятства с умишлени действия нейното изпълнение. В процесния случай доказателства и дори твърдения в тази насока липсват, липсват и протоколи за да се докаже декларативното позоваване на основание по чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ. В оспореният акт липсват мотиви за това как административния орган е определил допълнително постановения срок на настаняване. Моля съда да обърне внимание и на това, че в процесния случай административният орган очевидно не е извършил проверка дали спрямо Б. Х. е налице възможност за прилагане на ефективни алтернативи на принудителното настаняване съгласно разпоредбите на ЗЧРБ, имайки се предвид, че принудителното настаняване е крайна, а не обичайна мярка при изпълнение на наложена ПАМ. Оспореният акт е издаден в противоречие с действащата нормативна уредба, тъй като не съдържа мотиви за невъзможността да бъдат приложени такива ефективни, но по-леки средства за изпълнение на заповедта за наложената ПАМ - изискване по чл. 15, § 1, ал. 1 от Директива 2008/115/ЕО. Моят доверител е заявил, че не желае да се завърне в държавата си по произход, но нежеланието за доброволно връщане и осуетяване на изпълнението на ПАМ са две различни понятия. Посочено е, че през 2019г. е проведен разговор с Почетния консул на Б., но очевидно тази среща е безрезултатна, не е посочено да има някакво развитие по въпроса поради което остава недоказано дали мярката ще бъде изпълнена с допълнително разпореждане. Моля да се има предвид и практика на ВАС, съобразно която ако единствената пречка при изпълнение на ПАМ е факта, че лицето отказва да се завърне доброволно, като това е условие за експулсиране и процеса да бъде осъществен, то няма смисъл от неговото задържане. Решение 4143/13.04.2020г. по адм.дело № 11609 на ВАС. За проведените беседи са посочени докладни записки, но липсват протоколи, както вече казах, поради което остава недоказано дали всичко това действително е било доказано. Доколкото липсват доказателства, че мярката действително може да бъде изпълнена в определения срок, същата следва да бъде отменена, още повече тези 6 месеца са автоматично постановени като максимални, поради което заповедта се явява като необоснована и считам, че административния акт следва да бъде отменен и да се постанови незабавното освобождаване на моя доверител от СДВНЧ.

Юрк. П.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Съгласно нормата на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ „Настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца." Предвид това, заповед №5364-383/01.03.2022 г., е издадена в писмена форма, притежава задължителните реквизити по чл.59, ал.2, т.1 - 8 АПК и сочи релевантните по чл.44, ал.8 ЗЧРБ. Представям писмени бележки. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

Реплика на адв. И.: Дори изцяло да се съглася със становището на ответника, то всички изказвания касаят първоначална заповед за настаняване по чл. 44, ал 6, основанията са различни по чл. 44 ал.8 ЗЧРБ.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

За явяването на преводача в днешното съдебно заседание да се изплати възнаграждение от 50лв. от бюджета на съда, за което се издаде РКО.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.06 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: